

2. apr. 1835

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Frederikke Rørbye, f. Stockfleth

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brev nr. 36 på Rørbyes liste over afsendte breve 1834-37.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

C.W. Eckersberg

J.L. Jensen

Signe Jensen, f. Visby

Henriette Wulff

Peter Wulff

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSSKRIFTION

Rom den 2den April 1835.

Kjære Moder.

Disse Linnier kommer vel sagtens ikke saa hurtig til dig, som med den sædvanlige Post; og de vil derfor ikke indeholde noget Nyt, men jeg kunde ikke lade den gode Leilighed gaae forbie, uden at lade dig høre lidt fra mig, og saameget meere, som Jensen's¹ har lovet personlig at bringe dig dette. Du vil altsaa af dem kunne erfare hvorleedes jeg egentlig har det, og jeg skriver altsaa intet herom, jeg har været meget hos dem, medens de vare her, og omendskjøndt jeg kun kendte lidet til ham, og slet ikke hende førend jeg her saae dem, have de dog viist dem saa forekommende ved enhver Leilighed, at jeg ikke noksom kan skjønne derpaa, og jeg seer kun meget nødig, at de reise; de ere nette og agtværdige Mennesker hvad deres Caracteer angaaer, og jeg stemmede ogsaa fortræffelig med dem i enhver anden Henseende, hvilket altsammen gjorde, at jeg gjerne kom der. Mangelen af deres Selskab vil jeg i Begyndelsen savne; her er jo rigtignok endnu de Andre og Wulff's,² hvor jeg jo ogsaa kommer daglig; men naar jeg skal være ganske oprigtig maae jeg tilstaae, at Frøken W omendskjøndt hun i Grunden er et [godt] Væsen; dog mangegange kjeder mig lidet ved sine overspændte Ideer, og da hun endnu bestandig skranter bliver man altid opvartet med Konversation om dette, og opfordret til at have Medliidenhed med hende, som er kommen til Italien og nu ikke er istand til at springe omkring, hvor hun lyster; ja det er mangegange næsten latterligt at høre paa, og selv Broderen synes ofte at faae for meget deraf; hun er imidlertid et hjælpeløst Væsen, og han en ypperlig Broder, der saa godt som muligt finder sig deri. Dog, lad ikke disse Yttringer komme viidere, det var galt skulle de igjen komme Familien for Øre; thi i Mangel af noget Bedre, tager man tiltakke med hvad man har, og jeg kan jo derfor ogsaa gjerne see lidt igjennem Fingre med hendes smaae Feil, der egentlig ikke mest generer mig, da jeg jo kan dreie Samtalen hen paa noget andet naaer det bliver alt for galt; eller snakke hende lidt efter Munden for at gjøre hende rigtig glad. Broderen er af en ganske anden Slags, og mindre end sværmerisk, og naaer man først kjender ham lidt, da god at komme tilrette med, vi, have gjort mange morsomme Tuure sammen og jeg haaber endnu vi vil faae flere inden vi skilles ad. Dog nok om •2• dette; jeg endte igaar et lille Brev til Rose, hvori der var indlagt et til Eckersberg,³ som ogsaa Jensen's har lovet at besøge personlig, da det vist ogsaa vil glæde Rose at tale med dem; du vil see af Datoen paa dette Brev at det da var din Geburtsdag kjære Moder, jeg tænkte ikke lidt paa dig da, og efter at have endt R's Brev

tænkte jeg endnu, at der om Eftermiddagen var bleven mig Tiid til disse Linnier; men da det var den siste Dag Jensen's var her spiiste jeg sammen med dem, og Alle de andre Danske,⁴ ja saagar Wulff's gjorde en Undtagelse fra Regelen og kom Kl 12 til Lepre, hvor Middagen gik meget behageligt, næste som i et ordentliig inviteret Selskab. Jeg tog Andledning i dobbelt Henseende, formedelst Jensen's Afreise, og din Geburtsdag kjære Moder og lod bringe Orvietto, hvori vi drak din og deres Skaaler, og da Alle vare bleven meget muntre, blev der proponeret, om vi nu ikke Alle skulle gjøre en Kjøretuur om Eftermiddagen, for at blive sammen, og til Slutningen forskaffe Jensen's en munter Dag. Man var strax eenige, og en Tiime efter holdt 2 Viner Vogne uden for Caffè greco, og hvem der ikke kjørte geleidede Toget til Hest, og Tuuren gik saaledes til Kirken St. Paolo uden for Muren, der staaer under Bygning og derfra til Kirkerne Tre Fontane, hvor vi begge Steder var af for at bese os. Paa Tilbageveien ved Solens Nedgang toge vi ind til Monte Testatio, hvor det romerske Viinlager er, og der drag vi atter Jensen's Skaal og sluttede Alt med Champagnen som Wulff havde medbragt; hvorpaa vi kjørte hjem efter at have tilbragt Eftermiddagen meget morsomt. Og for alle de Andre har der vist ikke været noget meere at ønske; for mig derimod meget, da Tanken om dig kjære Moder, og det kjære Hjem iidellig løb mig igjennem Hovedet, og jeg ønskede at kunne see lidt ind i det vandte Selskab i Dagligstuen; om Aftenen tænkte jeg endnu meere derpaa; men gik da tidlig til Sengs, og var endda glad ved, at denne Dag var gaaet paa en langt behageligere Maade, end jeg om Morgenen havde forestillet mig. Jensen's Reise var desuden bleven udsat til om Fredagen, og der levnedes mig da Tiid idag til at meddeele dig et Par Ord, da jeg sluttede Brevet til Rose have jeg neppe troet det, men paalagt hende at spørge Jensen's om de havde været hos dig efter Løfte, nu komme de saa meget desto snarere, da disse Linnier jo giver en bedre Grund og Frue Jensen's Undseelighed behøver ikke at sættes paa Prøve. Og jeg behøver ikke at beede dig at modtage dem vel, ●3● og takke dem ret meget, for den Artighed de her have beviist mig; thi at de komme fra Rom, og der have levet sammen med mig, tænker jeg allerede var Anbefaling nok for dig kjære Moder. Lev saa vel, og hils alle de kjære Sødskende og Venner, jeg maae nu slutte disse Linnier, da Frue Jensen skal paque sin Kuffert til, og altsaa maae have Brevet i Tiide; dog inden at det kommer til [dig], haaber jeg at have hørt fra dig, og at du befinder dig vel, det er bestandig hvad der ligger mig meest paa Hjertet, og dernæst, at du bestandig kjæreste Moder med Godhed erindrer
din hengivne Søn

Martinus

---

¹ J.L. Jensen og Signe Jensen, f. Visby.

² Peter Wulff og dennes søster, Henriette Wulff.

³ C.W. Eckersberg.

⁴ Se dagbogen 1. april 1835.

og ladd den vel magt, for den Urtoged de for sine Læring Gænge, og
at de kunne forstaae, og de for den Urtoged som en vel magt, ladd den
Urtoged med Urtoged og med for den Urtoged. Den for den
og for alle de Urtoged og Urtoged, og man vil skikke de
Urtoged de for den Urtoged for den Urtoged, og alle den for den
Urtoged den ind i de Urtoged til den Urtoged, og den for den
den, og de den Urtoged den, og den Urtoged den den Urtoged
den Urtoged den Urtoged, og den Urtoged den Urtoged
den Urtoged den Urtoged den Urtoged den Urtoged.

Til Gæstgæver i Helliged, den for den Urtoged den Urtoged
den Urtoged den Urtoged den Urtoged den Urtoged.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

